

אור ישר

שלכן הלשון "אראפ פון דרך" הוא פשוט שקר! שהוא אף פעם לא הי' על הדרך שיוכל לירד מזה..... יכולין להגיד אולי שהוא "אויף די דרך" שהוא לא על הדרך!.....

להאהיב את הבורא על נבראיו!

שיחות של מוריניו רב דבית מדרשינו שבט הלוי

אהבתי אתכם אמר ה'!

כי רוצה ה' בעמו!

ואהבת עולם אהבתיך!

הוכח תוכיח - תראה לו את היופי של יהדות!

מהו המצווה של להגיד מוסר האם הכוונה שצריכין לשבור את רוחו של החוטא ובכן בלית ברירה הוא ישוב בתשובה?

הוא טוען שהיהדות ציווה עליו לעמוד כמה שעות ביום, ולמלמל מילים, וליום שבת שלם לעשות מלאכות, מה התשובה אילין?

קדש עצמך במותר לך, האם לא די מה שיש לנו תרי"ג הגבלות, רק גם הדברים המותרים אסור לנו ליהנות מזה?!

כל נפש האדם בטבע יש לו אהבה לכל יצור, רק מה מעכב אותו להרגיש את זה?

כשבן אדם יבין שה' אוהב אותו האיך שאתה הוא יזכה לואהבת לרעך כמוך!

החיוב להגיד מוסר

בפרשתינו פרשת קדושים יש את המצווה של הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא החיוב להגיד מוסר ליהודי שחוטא.

והנה ישנם אלו שחושבים שהדרך איך למנוע בן אדם מלחטוא הוא - על ידי שצועקים עליו, ומבזים אותו ואומרים לו כמה גרועים מעשיו, ואיך שהוא בן אדם שפל, ושוברים ומדכאים את רוחו, ובכך בלית ברירה הוא ישוב לתורה ולמצוות.... [ויש אנשים שמזה הם אכן שואבים כל חיותם, כשמוצאים עוד דבר רע ביהודי שיוכלו להוכיחו....]

הוכח מלשון מוכח – תוכיח לו את טובו של הדרך ה'

אבל תורתנו הקדושה המחכימת פתי ומשיבת נפש לא כן אומרת! התורה אומרת "הוכח תוכיח" את עמיתך, תוכיח הוא מלשון "הוכחה" - מלשון ראי', התורה אומר לך אם אתה רואה יהודי חוטא, וסר מדרך ה', זהו בגלל שיש לו גישה מוטעית ליהדות, יש לו הסתכלות על יהדות - שאינו מה שיהדות הוא באמת, שהוא חושב שהתורה רק הגיע להפריע לו את החיים, ולא מניח לו לחיות חיים באמת, הם הרגישו שהיהדות חונק אותם ומגביל את החיים ואת החפשויות שלהם, ולכן הוא עוזב אותו.

ועל זה מצווה לנו התורה הוכח תוכיח את עמיתך הדרך איך להחזיר אותו לדרך ה' הוא על ידי שתוכיח לו מה זה יהדות באמת! תוכיח לו איך שהדרך התורה הוא הדרך הכי טוב לחיות, כמו שהתורה אומר ראה הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב, ואת המות ואת הרע, ובחרת בחיים! ש"בחירה בתורה הוא בחירה בחיים!"

מוטל עליך להראות לו את היופי של היהדות, איך שכל היהדות הוא ברית האהבה בין ישראל לה', וכל צווי התורה אינו רק הדרך איך שאנחנו מבטאים את אהבתנו לה'.

אין דבר כזה off the derech הם פשוט לא היו על הדרך

לאחרונה שומעים על נושרים שעזבו את הדרך היהדות וכמו שאומרים הם הלכו "אראפ פון דרך", והם טוענים שהם ממש הרגישו ביהדות שלא נותנים להם לחיות, צוו עליהם לא לעשות מלאכה ליום שלם, וכל כך שעות ביום לעמוד על מקום אחד ולמלמל דיבורי התפילה, וזה ממש לא נתן להם לחיות, - כל זה פשוט החניק את נפשם והרגישו שמה כמו במאסר, ולכן עזבו את דרך ה', כדי למצוא חירות ואושר....

אני רוצה להכריז ולהגיד שאין שום טענה על בן אדם כזה! בגלל שהוא אף פעם לא עזב את דרך ה', הוא פשוט לא הי' על דרך ה' אף פעם! שאם הוא אומר שהוא הי' בדת שאוסר עליך לעשות מלאכות ליום שלם, ושמחייב אותו לעמוד כמה שעות על מקום אחד - הוא לא הי' בהדת היהודית, הוא אולי הי' בדת אחרת!

שהשבת של התורה הוא ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם, שה' רוצה שעם אהובו ישבות ביחד אתו בהיום שהוא שבת בתחילת הבריאה, וזה לגלות את האות בינו ובין בני ישראל,

והשבת שהוא הכיר הוא יום שאיזה צווי לא נותן לך להנות מן החיים.... עד שאפילו אסור להדליק את האור...

תפילה אמיתית הוא קשר פנימי בין הבורא לנברא, זמן מיוחד ביום ששם הנברא יכול להשליך את כל מצוקותיו על בוראו אהובו, ששומע לקולו באהבה, ואצלו תפילה הי' - לעמוד שעות שלימות על מקום אחד כלי לעשות כלום, וכן בכל מצוות התורה.

שלכן הלשון "אראפ פון דרך" הוא פשוט שקר! שהוא אף פעם לא הי' על הדרך שיוכל לירד מזה.... יכולין להגיד אולי שהוא "אויף" די דרך" שהוא לא על הדרך! הוא "אויף" הוא לא תפס את הנקודה.... אבל להגיד שהוא ירד מן הדרך - שהוא לא הי' אף פעם, הוא פשוט זיוף....

שהתורה נותנת חיים לבן אדם, התורה נותנים משמעות לבן אדם, התורה נותנת לבן אדם קשר אישי עם השי"ת בכל פרט מן החיים, **אם בן אדם לא מרגיש את זה בצווי התורה, הוא מרגיש שזהו סתם חוקים שמכבידים לו את החיים, זהו לא התורה שה' נתן לנו** - בן אדם כזה הוא כבר עכשיו "א"ו די דרך"

ומה שהם יורדים מהדרך בפועל אינו באשמתם כלל - זהו באשמת האנשים שלימדו אותם על ההסתכלות השלילית הזו על היהדות!....

וכן מספרים על הגאון המחנה חיים שהי' פעם על רכבת עם תלמידיו וראו מישוה אוכל גבילות וטריפות, ורצו למחות בו, אמר להם המחנה חיים שלפני זה ישאלו אותו מקום מגוריו, וכשענה אמר להם המחנה חיים הרי בעיר זה יש כל כך עמי הארצים, והוא בוודאי לא יודע על איסור זה כלל, ואיך אתם רוצים לבייש אותו בזמן שהוא אינו אשם כלל על מעשיו?....

ובזה יכולין לבאר מה שכתוב "ועוד מעט ואין רשע" שבדבר מעט יכולין לסלק ממנו שם רשע.... עם הבנה קטנה מהו ההסתכלות של על אלוקים, ועל היהדות בכלל, כבר תבין הכל....

קדש עצמך במותר לך - ה' רוצה שתרגיש בכל הנאה, איך שהוא נותן לך את זה באהבה.

ועוד נקודה יסודית בפרשתנו, וזהו הסוגיא של קדושים תהיו, שחז"ל מבארים הכוונה הוא "קדש עצמך במותר לך" שאותם הנושרים טוענים שלא די שה' נתן לנו תרי"ג הגבלות שאסור לי לעשות, אלא עוד הקצת דברים אלו שנשארו לי ליהנות מן החיים - היינו אותם דברים שמותרים, יש על זה ציווי קפדני המזהיר "קדש עצמך במותר לך"....

אבל לו חכמה ישכילו שממש הפוך, שהחיוב של "קדש עצמך במותר לך" הוא המצווה הכי חיובית והכי משמחת! התורה אף פעם לא רוצה למנוע מן האדם להתענג על התענוגים שה' ברא בעולמו, שהלא הוא רק ברא אותם "ליהנות בהם בני אדם"! וכמו

שאמרו חז"ל "לא דייך מה שאסרה תורה שאתה בא לאסור עליך דברים אחרים".

רק קדושים תהיו הוא דבר עמוק, שזה מגלה עומק הקשר בין ישראל לה', שלא מתבטא רק בדברים רוחניים ועליונים בתפלה ותורה וכו' אלא גם בדברים גשמיים גם שם אתה יוכל לחוות ולהרגיש את הקשר עם ה', וגם שם אתה יכול להרגיש את מציאותו יתברך, והשפעת טובו עליך.

כשתבין שהתענוג שיש לך בהאכילה זה - שורשו הוא ממנו יתברך, שהוא ברא את זה כשכילך כדי שאתה תהנה מזה, ואת זה הוא מצווה לנו "קדש עצמך כמותר לך", שבדברים המותרים לך אני רוצה שתרגיש הנאה הכי גדול בזה, שכשאתה אוכל תרגיש בכל הנאה, איך שאני נותן את זה אליך באהבה.

מי שבאמת טעם מה זה יהדות לא יעזוב את זה לעולם

אני רוצה להגיד כלל גדול אין שום אדם בעולם - שבאמת הי' על הדרך התורה והרגיש את הטעם האמיתי של היהדות, ועזב את זה? אין מציאות כזה בעולם, מי שטעם את ה"טעמו וראו כי טוב ה'", לא יעזוב את זה לעולם, וכמו המימרא המפורסם "מי שכבר טעם מהיין ההונגרי אותו אי אפשר להטעות" שמי שבאמת הכיר את היהדות מבין שזהו התענוג האמיתי מכל העדונים שיכולין להימצא, לא יתפתה משום תענוג שבעולם!

וכל אלו שעזבו את היהדות הוא בגלל שאף פעם לא הכירו מהו יהדות באמת! והדרך איך להחזיר אותם - הוא על ידי שנכשכנע אותם ונוכיח להם - שהשי"ת הוא המקור מים חיים, ואיפה שהם הולכים אינו יותר מבארות בארות נשברים....

כלשון הנביא [ירמ"י ב' סו] כשמוכיח את עם ישראל: אותי עזבו מקור מים חיים, לחצב להם בארות בארות נשברים, אשר לא יכלו המים.

הוא לא צועק עליהם, ולא שובר את רוחם, הוא פשוט מוכיח אותם שה' הוא המקור מים חיים ולעזוב אותו הוא בארות נשברים....

נפש האדם בטבע אוהב את כל יצור

וזהו המשך המצווה של ואהבת לרעך כמוך אני ה' שלכאורה הם שני מצוות לא קשורים אחד להשני, ובכלל צריכין להבין איך אפשר לצוות על אהבה, הלא זהו רגש, ואי אפשר לצוות על רגש?

רק אני רוצה להגיד כלל גדול בעצם אין שום סיבה שבן אדם ישנא את חבירו, נפש של אדם בריא בטבעו מרגיש אהבה לכל העולם ולכל יצור, דואג לשלומם, ורק רוצה שיהי' טוב לכולם.

והסיבה שבן אדם יכול לבנות בלבו שנאה לבן אדם שני, הוא בגלל שהוא הרגיש ששונאים אותו, וזה מפתח ומוליד בנפשו הרגשים של פירוד, והרגשים של ניכור, מכני אדם אחרים וטובתם, עד שהוא יכול להגיע להרגש של שנאה לשני.

בגלל שהוא הרגיש שונא הוא פיתח הרגשי שנאה לעולם

והנה בן אדם שלא הי' לו הגישה הנכונה ליהדות, והרגיש תמיד איך שה' רק רוצה להפריע לו את החיים ולצער אותו, ולתפוס אותו בחולשותיו [וכמו המרגלים שאמרו בשנאת ה' אותנו הוציאנו ממצרים...]. בוודאי זה יבטל אותו מהרגשת האחוה עם האחרים, ויגרום לו להרגיש שנאה לכולם.

לזה מצווה לנו התורה "ואהבת לרעך כמוך" ואם תשאל איך אפשר לצוות לבן אדם כן? איך יכולין לצוות על הרגשים מה אני יעשה שאני מרגיש שנאה לחברי?

לזה מצווה לנו התורה "ואהבת לרעך כמוך" ואם תשאל איך אפשר לצוות לבן אדם כן? איך יכולין לצוות על הרגשים מה אני יעשה שאני מרגיש שנאה לחברי,

כשתבין שאני ה' - מדת הרחמים, אני אבא אוהב אז לא יהי' לך שנאה לעולם

אומר לו ה': בני כל זה מגיע מההרגשה המוטעית שקבלת על אלוקים, שאתה מרגיש שאלוקים הוא איזה כח עליון שרוצה להפריע לך

את החיים... וזה פיתח כך הרגשי שנאה.

לכן אני מגלה לך "אני ה'" שם הוי' הוא מדת הרחמים, אני מרחם, אני רוצה בטובתך ולא רוצה לצער אותך, וכל התורה והמצוות אינו רק ברית של אהבה ביני ובינך, וכל הצוויים אינם להכביד עליך את החיים, ולא ליתן לך ליהנות ח"ו, אלא הפוך אני רוצה שיהי' לך החיים הכי טובים בעולם, והתורה והמצוות הוא רק בגלל שאני כל כך אוהב אותך לכן אני משתוקק שיהי' לנו קשר אחד עם השני, ונשתעשע ביחד באהבה.

וכשבאמת תבין את זה ותרגיש את זה, אז ממילא יחזירו לך את ההרגשים הטבעיים של האהבה לכל יצור, ואהבה לכל העולם, שכפי שביארנו כל ההרגשים של שנאה מגיע רק מזה שחושבים שאתה לא אהוב, ואתה לא בסדר איך שאתה, ובגלל שאתה מרגיש מופרך, אתה מתחיל לשנוא אחרים,

אבל ברגע שתבין ש"אני ה'" ה' הוא מדת הרחמים, ה' אוהב אותך איך שאתה, הוא רוצה כך ומשתעשע כך, אתה יכול להרגיש רגוע עם עצמך, אז ממילא יהי' ואהבת לרעך כמוך!

לקבל את העלון
כל שבוע במייל נא
לפנות למערכת

הערות למערכת:
ohryushur@gmail.com